

ΕΤΟΣ Α΄

ΑΘΗΝΑΙ: ΚΥΡΙΑΚΗ 6 ΙΟΥΝΙΟΥ 1921

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 8

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΕΙΣ ΣΜΥΡΝΗΝ

Περιοιχόμενος υπό των Προγέπων, των Στρατηγών, του Έπιτελείου, του Πρωθυπουργού και των υπουργών των Στρατιωτικών και Ναυτικών ο ένδοξος Βασιλεύς απεβιβάσθη εις την Σμύρνην φέρων την έμπιστοσύνην επί την Νίκην και την έλπίδα επί την πραγματοποίησιν των όνείρων της Φυλής.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΥΣΗ

Μέτρουπον Μήης μήνας.

Ζαχάρου μ' πλι μ'

Είμι καλά, κατακαλά, όπι κι για τήν ύμι-
τέραν τρυφερότητα πουδύ κι δέουμι. Τι μ'
κάνεις κι τί μ' γλυκοπικρουγίνισι ουδέ τζου-
βαίρι μ'; Σι Ιπόθηρα φοικαλέους ουρη Ζαχα-
ρένια μ' κι Ζαχαρουζουμένη μ'; Τι νά σ'
πώ κι τί νά σ' γράψω φουός μ'; Τι νά σ' προ-
τουτώ κι τί νά σ' προτουμουλόησου; 'Ιδώ
ουδέ ματάκια μ' καιγιτι του πιλικουδ' καιγιτι.
Φτερά κ'άνανι φιντά' κι' ευζέ νοι κι φλιτου-
ράν! 'Ιθουσιασμ'ς παράφουους ουδέ πλάκι μ'.
Χαλασμούς κι' άντάρα! Γλιέντ' κι πανηγίρ'
πανζουρλιμούς μαθές. 'Όπ' νά πās κι' όπ' νά
σταθής άίκουές:

—'Ερχιτι!... 'Ερχιτι!...
'Απ' του προυί π' εμηράν' ός του βράδ'
π' νυχτών' κι τή νύχτα κι τά μισάνυχτα κι
τ' ουγές βουζίνου κι συγκλονίζονται τα
σύμπαντα άπ' τ' ου φνές:
—'Ερχιτι!... 'Ερχιτι!...
Σκουζόνου οι φαντά' σκουζόνου οι ι ζέζονι,
Πίμι μουραθ'άκιμα πενά άπ' τή χαρά μας, θά
μās στήν' του τσεβέλου κι θλ φγόνου ή
βίδις! Στόν ύπνου κι στόν ζύπνου Βασιλιή
γλέπουμι. Σηπνάμι του προγι κι' άντις για
χρετουόεις λιέμι μιτά χαράς:
—'Ιέχιτι ουδέ πιδιά!
—Καλώς νά τούν διχτουμί!
—'Η ώρα ή καλή!
—Κι στη Πόλι!...!

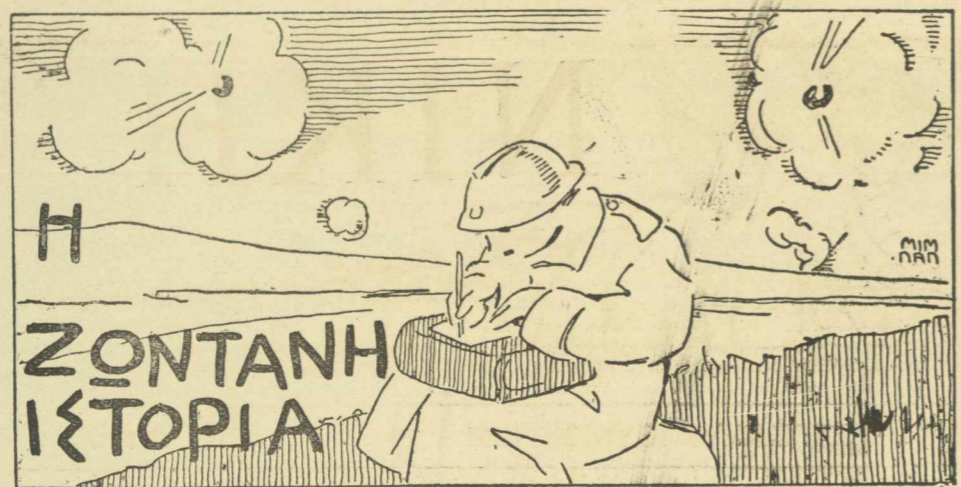
Πάει ού μαρούς κι' ου άραχλους ου Κιμά-
λης, ξεγραφένταν παιά, κι κόν του σταυρό σ'
κι πέζ; Ουός σχουρέστου! Γιαίαν Ιλαφράν
έχεις ουδέ άξιοθ'ήνητη κι' άξιουμακάστου
Κιμάλη. Φειδ' κουλουρό κι μαριμάχα, ουχία
κι μονουμεριδα π' σ' έφαί ουδέ μονάντιρι
Κιμάλη, Ν' άναπάφ' ή Βιλλέβουλης τ' ψυού-
λα σ, εις τόπουν γλουιόνι, λασπυρόν κι κου
νισαλέου! Πάντα ματιόης τά άνθρώπινα
ουδέ άραλ νκοιμένε Μουσταφά! 'Ιστό σ'τδ-
γοφαρ ή Μοιρα ουδέ κουρουνη νά γινής σκου-
λήκουν βεθμα κι δισουδια άμην κι πιάσ' τή
μύτη σ'.....

Ναι ουδέ Ζαχάρου μ' φούρα μ' μυρουδάτου
μ'.... 'Ο Κιμάλης πάει καλά τ' πλείον κι
απου δώ κι' πέρα να τούν λουγαριάζης μιτά
τόιν κιοικημένον! 'Εγινι μακαρίε ου μαύ-
ρους. 'Αμ' πουώς δα; Θά γχότανι Ιδω ή Κομ-
πάρους κι δέν θά τούν έπιανι σχυκαυη κι
κολπουνιάρουος τούν κυρ Μουσταφά; Δέν
θάθελα ουρη Ζαχαρουζουμένη μ' ουτε ψιλ-
λους στόν κορφου τ' νάμ!... Νά ρθ ή νάχα
ή Κομπαρούς κι νά τραθήζουμι μηρός. Κι'
άν μείνη ρουθόνι Τουρκικό νά πιθάνού άξού
ουιστου! Θά μοποι στήν 'Αγκυρα τόχου στο
μαντλ' διμένου. 'Ιεφτας Ζαχαρένια μ' του
πλήσεμα του ρχόν' κι τώρα είν' που θά γινη
ικέινου π' λιεό ου 'Αγκαθ'άγγιλου. Θά π'ν'
οί Τρουκ ι σ'ν γυναιξι κι τέκνους στη Κόκ-
κινη Μηλιά για βορβύξ! 'Ιγώ μάλιστα Ζα-
χάρου μ' είμι του Ιδέας νά μη κουλημήσουμι
μιάδι μ' τρέξια, μιάδι μη κόνινα. Ν' άρά-
ξουκι ανά χειράς τά ταρουνια νά πόσουμι
μπριξ κι που σι πουνει πλείον κι που σι
σφάς'. 'Αντις οέ Κιμάλη ληλουουφάγη κι που
θά μ' πās κι που θά κρυφής; Θά σι βερέσ'
ταμπάς κι θάν κι θηλκός! Γιαρίδα τόχου του
μάτ' Ζαχάρου μ' τζόβινου μ' να Ιδω τούν
Κιμάρου. Θέλου σ'ν τ'ός άλλου νά τούν
προσκαλέσου άμα τιλιεώ' ου πόλμου νά ρθ ή
στόν ζουργιό κι φάη μιάθερα κι γλουρό τυι ι
νά ευφρανθή ή καρδουίλα Τ..... Του πιατείς
ουρη Ζαχάρου μ'; Μι γαργαλάν' τά πόδια μ'
διά Ιέμφοζδου. Μ' έχει πιδσ' μιτά φαγουι ή
Θιέ μ' οώσουν κι φιλιάζου! Κι άσμπους είμι
μόνον Ιγώ; Οβλου του ζουρικό πέρα για
πέρα Ιέχ' φαγουρα σ'τά πάλματα ήγουν τ' πα-
τουές. Μιρός, νά πής μοναχά κι θά μάς
χάσης άπου μπροστά σ', θά γίνουμι κουνια-
χτός. Πιές τώρα κι σ' ουδέ κουτάβ' θά μοποι
στη 'Αγκυρα σαυδαίους για δέ θά μοποι;
'Αμ' βεβγία θά μοποι κι θά παραμοποι
μιτά φουνών κι Ιπαιούνη... Τόχου σ'ου
μαντλ' διμένου σ' λιέου... Γειά σ' κι' άντιου
λοιπόν, Καλή νίκη κι καλά νά μοποι σ'τ'
'Αγκυρα.....

Σι φιλω πιρικαδός

Ού Σός Λαφου

Μήτρονς Καταφουτιές

Έν Μετώπω τή 1921
Σεβαστή μου Μητέρα, σέ άσπάζομαι.

Σήμερον έλαβον τήν μουσεκέμένη άπό
δάκρυα έπιστολή σου και σ' άγκίζομαι,
γλυκειά μου μάννα, λυπήθηκα όχι για τίς
άνορθογραφίες σου—αυτό μ' ευχαριστεί
—άλλά για τίς συμβουλές σου.

Ναι, γλυκειά μου, αγαπητή μου μάννα,
τό ξέρω έχεις δικηο γιατί ένα μόνο παιδί
άπόχτησες στη ζωή σου κι' επάνω στα
δεκαενέα του χρόνια σουφργε άπ' τήν
θερηή σου τή στοργική άγκαλιά και μένει
τάρα πολύ μακρυά σου που δέν δύναται
ν' άκούση και νά δή ούτ' ένα σου στε-
ναγμό και δάκρυ.

Έί γλυκειά μου μήν λημονής ότι εί-
μαι στις άγκάλες τίς πύ μεγάλης μου μάν-
νας, μήν λημονής πώς ζώ και μ'άλλα ά-
δέρφια, αλλά πιά μάννα δέν χαιρέται για
τό παιδί της που ζή στη δόξα, στην τιμή,
και στην ύπερηφάνεια για τή γλυκειά και
δοξασμένη Έλλ' δα μας.

Μήν λημονής γλυκειά μου, πώς για
τήν πατρίδα δέν πέθανε κανείς άπό τήν
οικογένειάν μας, άλλως τε δέν έχομε και
καμμιά βαρύτερη. 'Ο ύπερ πατρίδος θά-
νατος είνε ο γλυκύτερος όλων.

Τι ήθελες νά προτιμήσω κι' εγώ σ'ν
μερικους νά πεθάνω μέσ' σ'τό ξεχαρβα-
λωμένο σπήτι άσματος και άγνωστος σ'ν
ζωον; Άι όχι μάννα δέν τό θέλω αυτό; ποτέ!
μόνο νά μ' ευχηθής σ'ν Σατραυά-
τισσα νά γυρίσω πίσω κινητής' και πλη-
γωμένος για νά δοξασθ' πύ περισσότε-
ρο; Ζήτω τ' άνθρώπινα ελληνικά λοντά-
ρια!...

—Φάί φομι και τσιγαρόκι μπόλιχο.
Σε άσπάζομαι ο γνός σου
Φώτης Άστέρης
Πρός τήν μητέρα μου Εύαγγελή Μαντζέλη
Είς 'Ασβεστοχώριον Θεσσαλονίκης
Καλή μου μητέρα,

Σήμερον έλαβα τήν έπιστολήν σου, πό-
σον δέ έπιηθήν διότι ειδον νά μου γρά-
φης όπι στενοχωρείσαι. 'Εγώ μητέρα μένω
τελείως ευχαριστημένος, διότι έδώ εις τό
μέτωπον περνάμε θανμάσια, άπό ότι περ-
νούσα και εις τό πολιτικόν μου βίον' δέν
μου λειπει τίποτα.

Είνε πολλά δέ, τά όποια με κάνουν
νά αισθάνομαι μίαν νέαν ζωήν, ζώην ά-
τέλειτη. 'Αν και διά πρώτην φορά ήθε-
λον λάβει μέρος εις έπιχειρησιον, μόλα-
ταύτα δέν έχωσα τό ήθικόν μου, αισθανό-
μενος εις ποίαν δυναστικήν περιστάσαν
εύρίσκειται ή γλυκιά μας Πατρίδα, ή ά-
γωνίζομένη άπό τόσα χρόνια.

'Ολίγον κατ' όλίγον προχωρούσαμε ό-
λοι όμοι και πολεμούνης όσαν λοντάρια
ατρόμητα, δια νά καταλάβουμε τά έχ-
θρικά ύψώματα. Αίφνης ήκουσα τούς

πρώτους πυροβολισμούς τών συναδέλφων
μου που μάχονται όσαν ήρωες του 21.
Μετ' όλίγον ήρχισαν πυρά όμαδόν. 'Ο
γενναίός μας λοχαγός κ. Μαχαίρας Νικ.
του 2ου Λόχου σκαπανέον, καθως και ο
λοχαγός του Ιου Λόχου κ. Σελαιδόπου-
λος μάς έδιδον πάντα θάρρος. Τή στιγμή
όμως κατά τήν όποίαν έβαδίζαμε μέσα
στις τόσες όβίδες, αι όποιες έσκανον και
σκόνανε δλόκληρα σύννεφα άπό σκόνες,
έπεσε και μία κάτω άπό τά ποδάργια του
άλόγου του, του λοχαγού μου κ. Μαχαίρα
Ν. και αβτός πάντα με χαμόγελο στά
χειλή καμιάν σημασίαν δέν ειδιδεν. 'Η-
μουν τρίτη τετράς τής φάλαγγος, αλλά ή
όβις δέν ξεερράγη, έμεις όμως άνηφοούν-
τες τόν θάνατον για τή γλυκιά πατριδα
μας ήδυνήθημεν νά προσπεράσωμε εν
μέσω χιλιάδων σφαιρών τάν, τούμ και ο-
βίδων, κατειθυνόμενοι εις τούς πρόποδας
ένός λοφέσκου, εκεί όπου δέν ήτο δυνα-
τόν νά μάς εύρουν τά έχθρικά πυρά. Μετ'
όλίγον τούς περιεκυλώσαμε και τό γεν-
ναίον μας Ιππικόν έδρασε με ήρωισμόν.
'Εγώ και άλλοι συνάδελφοι μου γεμάτοι
άπό χαράν διότι κατορθώσαμε εις έλαχι-
στην ώρα νά διώξουμε τόν έχθρόν, ει-
χεν πλέον εξαφανισθή άπό τό μέρος έ-
κεινο και μείς τώρα προχωρούσαμε για
τήν κομπόλην Τυρβή. Είμεθα εις από-
στασιον 3)4 τής ώρας, άπό τό μέρος τής
μάχης. Τό βράδυ μόλις καταλάβαμε τό
Τυρβή άκούσαμε και πάλιν μερικους
πυροβολισμούς επάνω οε μια ραουίλα, ά-
μέσως πάλι προς τό μέρος τής μάχης και
μετ' όλίγον μάθαμε ότι ήσαν δύο ζειμ-
πέκια...

Λοιπόν μητέρα μη στενοχωρείσαι και
γοήγορα θά με δης στο χωριό και νικητή,
άλλά με τήν βοήθεια του Θεου θά σου
στείλω και γράμμα άπό τήν Πόλι.

Χαιρετώ τούς συγγενείς μου όλους.
'Ο υιός σου *Μαντζέλης Χαρίλαος*

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗΑ

Στη πρώτη γραμμή, μέσα στα χαρακώματα
έόρτασαν οι φαντάροι μας με τόν άγνότερον έν-
θουσιασμόν και 'Ελληνικότητα τήν εορτήν του
Κουμπάρου. 'Ο γλεντιές άνθουσιαστικής 'Αθανα-
σίου Κωνστ., ο πολυαίματος Λογίας Τσαρπαλής
Παναγ' και ο μικροσκοπικός και δεκίνητος δεκα-
νεός Δάμης Βασίλ. παρεσκευασαν τά της εορτής
μη φειδόμενοι κόπον και δαπανών. Με άγριο-
λουλουδα, με λουκουμα, με οδζο με ψητό άρνι
με κλέφτικα τραγούδια, με ζήτω, με χαρά και
φαιρότητα, με έγκαρδιότητα και αδελφοσύνη,
με τήν εικόνα του Βασιληά, με τό Βασιλικόν θού-
ριον, στην όγεια του Κότσου μας, και του χρό-
νου στην Πόλι, με ένθουσιασμό και λατρεία στο
πρόσωπο του Βασιλέως, έπέρασαν ή εορτή Του,
τήν όποίαν έτίμησε και ο έχθρος με 30 κανονιο-
βολισμούς, χωρίς επιτυχία.

Τήν σύντομη αυτή εικόνα μάς τήν δίδει έπι-
στολή άπό τά χαρακώματα, άπό τήν διμοιρίαν
του κ. 'Ανθουσιαστικού 'Αθανασίου.

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ

ΑΝΑΦΟΡ

Είνε ή λέξις τής μόδας εις όλο τό
μέτωπο. Είς κάθε σου βήμα, εις κάθε
σου σταθμόν μόνον τήν λέξιν αυτήν ά-
κούς: 'Αναφόρ-Αναφόρ.

Είς τās 'Αθήνας, εις όλην τήν πα-
λαιάν Έλλάδα ή λέξις αυτή είνε άγνω-
στος, δέν μετεφτεύθη άκόμη, και όμως
εις τό μέτωπον ή χρήσις της είνε συνη-
θεστέρα και άπό τήν χρήσιν του φω-
μιού.

'Αναφόρ, παιδί μου, αναφόρ. Σημαί-
νει δέ ή έκφρασις τό πλιάτσικο, τήν ρε-
μούδα.

'Η παραγωγή τής λέξεως είνε άγνω-
στη. Φαίνεται ότι οι στρατιώται μας τήν
παρέλαβον άπό τούς Τούρκους, οι ο-
ποιοι τήν μεταχειρίζονται και τήν... δια-
πράττουν συχνότατα. 'Η ρίζα της έν
τούτοις είνε ελληνική. Πώς παρήχθη
και άπό που είνε άγνωστος.

ΦΑΝΤΑΡΟΣ... ΖΩΟΝ

—Σα παρουσιάζουμε τόν όραϊον κι ή γενναϊον
ατόν φαντάρο, Παναγιότ'η Μαντζούνη άπό τό
'Αϊβαλί. Μάχεται εις τό μέτωπον τής Νικομη-
δείας και είνε ένα ... Έθον πραγματικόν, προς
μεγάλην ευχαρίστησην του τάγματός του και σύ-
του του Ιδίου. 'Ο Μαν-
τζούνης είνε μάλιστα
όχι ένα ζώον αλλά
πολλά, δλόκληρο συλ-
λογή ζώον.

—'Ελα έδώ του φω-
νάει ο άνθουλογα-
γός, κ. Μανούλας κίνε
μας τόν λίκου. 'Ο Μαν-
τζούνης ουρλιάζει σ'ν
λίκους προς μέγαλον
τρόιον τον κτηνών

του λόγου.
—Τώρα τ'ο τσακάλι.

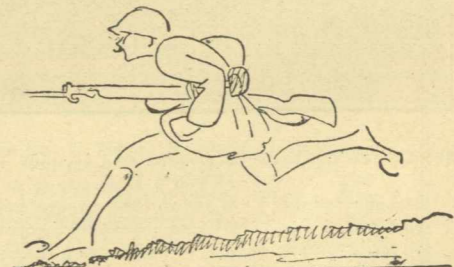
'Ο Μαντζούνης κλαίει σ'ν τσακάλι, ύστερα
ουρλιάζει σ'ν σκύλλι ποδ τό δέρονον, ύστερα
γαυγίζει θυμωμένα, ύστερα γαιουρίζει σ'ν φο-
βισμένη γάτα, έπειτα κάνει αγά μμοιόμενος τήν
φωνή τής κόττας, έπειτα έξακολουθει τό στά-
διόν του με τό μουσιάρ, τήν άγελαδα, τόν κοΰ-
κρ, τό κατουκάκι, τό βατράχο. 'Ερχεται ο νοσο-
κόμο; Λαμπιρόδης μμοιόμενος τόν κουλό και
ή συναλία σταματά για μία στιγμή γιατί έχει
άργισις τό τουρκικό κανόνι. 'Επειτα ο Μαντζού-
νης άνεβαίνει εις τό χαράκιμα καμμιά τριακο-
σαργιά μέτρα μακριά άπό τόν έχθρό που είνε
άπό τήν άλλη πλευρά τής στενωπού του Γκέρβε
και κάνει τόν Χότζα. 'Πά, ήλλά, ήά ήλά!...
και σφουρίσων μερικιά σφαιρά νάμ-ντούρ τρι-
γύρω του και ο άξιωματικός του φωνάει νά περ-
θήει εις τό χαράκιμα. Φώναζε τώρα μορδ τόν
γάρδαρο, τού λέγει.

—Αυτόν θά κίνω.

'Ο στρατιώτης Καζαμάνλης π ουυμότερος μ-
μεϊται τήν φωνήν του γάρδαρο και άλλοι φαν-
τάροι άπαντούν εις τήν ιδίαν φωνήν. 'Όλο τό
χαράκιμα έχει μεταβληθή οε συναλία γκαρι-
σμάτων, ένφ ο άνατεβέλιθη Μαντζούνης μ-
μεϊται κατά σειράν τήν φωνήν όλων τών ζώων
τής κ'βωτόδ.

—'Απ' που είσαι Μαντζούνη;
—'Α... ά... άπ... άπό τό 'Αϊβαλί.
—Γιατί μιλάς έτσι Μαντζούνη;
—Είμαι τσευδός κ. άνθουλοκαγιέ.

K. Φ.

ΤΑ ΔΙΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ

«'Απέροχα ίνα τεθώ επί κεφαλής του
στρατού Μου. 'Εκει όπου άπό αιώνων πα-
λαίει ο 'Ελληνισμός. 'Υπό τήν ευλογίαν του
'Υψίστου ή Νίκη θα επατέψη τούς άγώνας
του γένους, άκατασθέτος χωρούτος επί τήν
άποστολήν του. 'Η έπαράτησις 'Ημών σή-
μερον θαέσφαλιση εκείως τό πάλοι ή τών
'Ημετέρων προγόνων, τήν πραγματωνιντών
ύψηλότερον ιδεωδών, τής 'Ελευθερίας τής
'Ισοπολιτείας, τής Δικαιοσύνης. Τά όπλα
'Ημών οδηγή δλόκληρον τό περελθόν τής
Φυλής Μας. Παρελθόν θανμασίον πολιτι-
σμού, επαβάλλοντος υποχρεώσις τής σοβα-
ρότητος τών όποίων έχομεν πάντες βαθυτά-
την τήν συνειδησι. 'Επί τήν εκπλήρωσι
των υποχρεώσεων τούτων δικαιοσύμεθα
νά διακηρύξουμε μεθ' υπερηφανείας, ότι
είμεθα τελείως ίκανοί. Τό δικαίωμα τούτο
Μάς δίδει ο 'Ελληνικός Λαός έν ιερώ ένώσιαι
διά τής άπαραιμιλου αυτού έθελουσιαις.

»Πεποινήσ ήτι τήν Θεϊάν Αρωγήν, επί
τήν όρηγήν του ήρωϊκού Στρατού Μου, επί
τίν άνατάβλητον ήθικην δύναμιν τής 'Ελ-
ληνικής 'Ιδέας, σπειδω έκκι όπου υπερτάτη
'Εθνική 'Επιταγή Με καλεί.

'Εν 'Αθήναις τή 29η Μαΐου 1921.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β'

τό 'Υπουργικόν Συμβούλιον

*Δ. Π. Γούναρης, Γ. Μπαλακατζής, Σ. Σιάης,
Π. Πρωτοπαπαδάκης, Θ. Ζαΐμης, Ν. Γ. Θεο-
τόκης, Π. Μαυρομηχάλης, Ι. Δ. Ράλλης, Π.
Τσαλδάρης, Α. Καρτάλης, Κ. Τερτίσιης.*

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ

Στρατιώται!
'Η φωνή τής Πατρίδος με εκάλεισε και
πάλιν επί κεφαλής ύμών. Δεχθίτε τόν εγ-
κάριον του Βασιλέως χαρητισμόν.

»Είμαι υπερήφανος δια σάς. Δια τήν άπο-
φασιστικότητα με τήν όποίαν άγωνίζεσθε
τόν άπελευθερωτικόν τής φυλής άγώνα έδώ
όπου άπό αιώνων άκμάζει ο 'Ελληνισμός.

Δεν άγνωεϊτε ποίαις ευγενούς ιδέαις εϊσθε
ύπέρωροι επί του Ιερού αυτού έδάφους.

»Μάγχεσθε ύπερ τής ιδέας τής 'Ελληνικής
ή όποία έδώ έγέννησε τόν άπαραιμιλον έ-
κεινον πολιτισμόν, ο όποίος ουδέποτε θα
παύση νάπροκαλή του κόσμου τόν θανμα-
σμόν.

»'Η άνδρεία σας έγγυάται του άγώνος τήν
επιτυχίαν, αι άρεταί σας έγγυώνται ότι έκ
των θυσιανών τής νίκης σας θα ανατάβλη
εφάμιλλος προς έκείνον πολιτισμός. Και του
πολιτισμού αυτού σεις θα είσθε οι δημιουργοί.

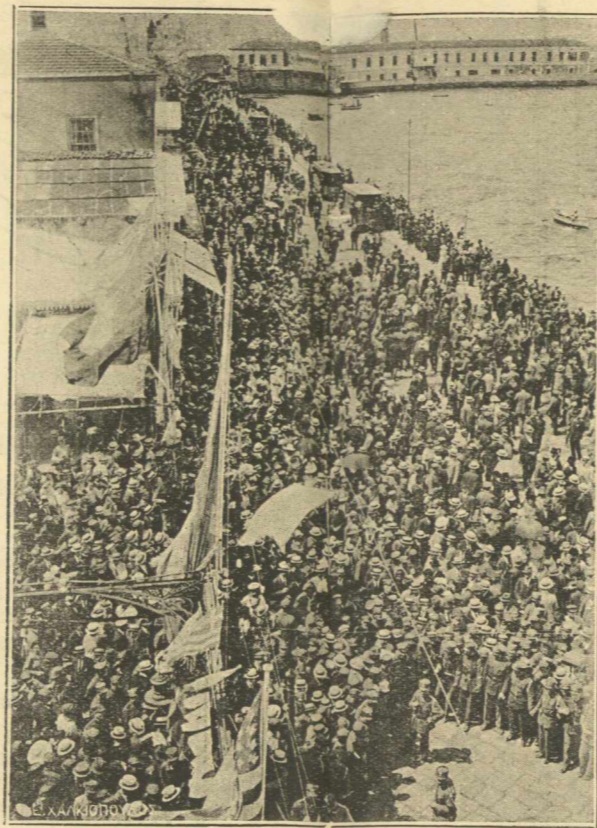
»'Αξιοι τών προγόνων σας θα κληροδοτή-
σιτε εις τά παιδιά σας έργον άντάξιον έκεί-
νων και ύμών.

»Στρατιώται επί τό έργον!'Ολοι ήνωμέ-
νοι μετήν καρδίαν πλήρη άπό άγάπην προς
τήν Έλλάδα μας, μίαν και άδιάρετον.

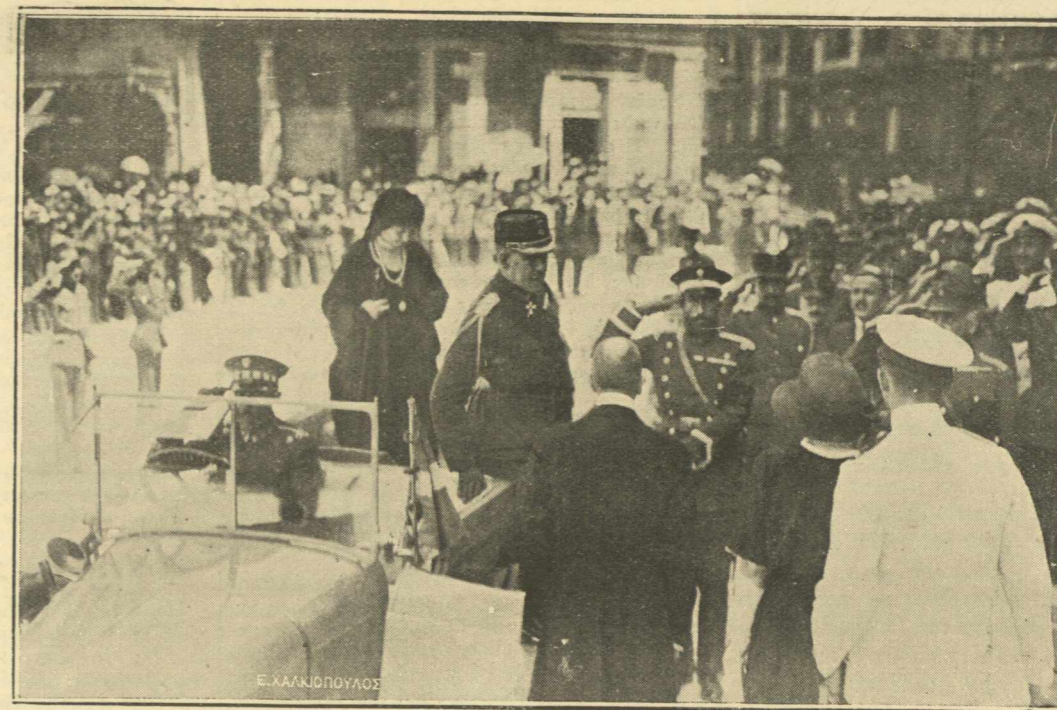

ΣΤΟ ΚΑΛΟ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙ.—'Ο λαός της πρωτεύουσας δακρύων προέπεψε τόν Βασιλέα Στρατηλάτην μέχρι της εξέδρας του Φαλήρου, άναφωνών «Στό καλό, στό καλό, και στην Πόλι». (Φωτ. Γαζιάδου)

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΗΜΕΡΑ.—Με την ψυχην πλημμυρημένη από Ιερών συγκίνησιν, ή φράια ή Σμύρνη άναμένει τόν ένδοξον Βασιλέα της, έρχόμενον να θραύση διά του φοβερού ξίφους του, τά δεσμά της δουλείας, υπό τó βάρος της οποίας επί αιώνων έστένανεν ό Έλληνισμός της Ιονίας.

ΤΗ ΥΠΕΡΜΑΧΩ ΣΤΡΑΤΗΓΩ.—'Ο Βασιλεύς τών Έλλήνων Κωνσταντίνος, πιστός εις την παράδοσιν και τά έθιμα τών Βυζαντινών Βασιλέων, πριν άναχωρήση εκεί όπου υπερτάτη έθνική έπιταγή Τόν καλεί έρχεται να ζητήσει την Θεϊαν Άρωγήν και την εύλογίαν του 'Υψίστου όπως ή Νίκη στέψη τούς άγώνας Του προς λύτρωσιν τών δεινών του δούλου Έλληνισμού. (Φωτ. Εδαγγελίδου)

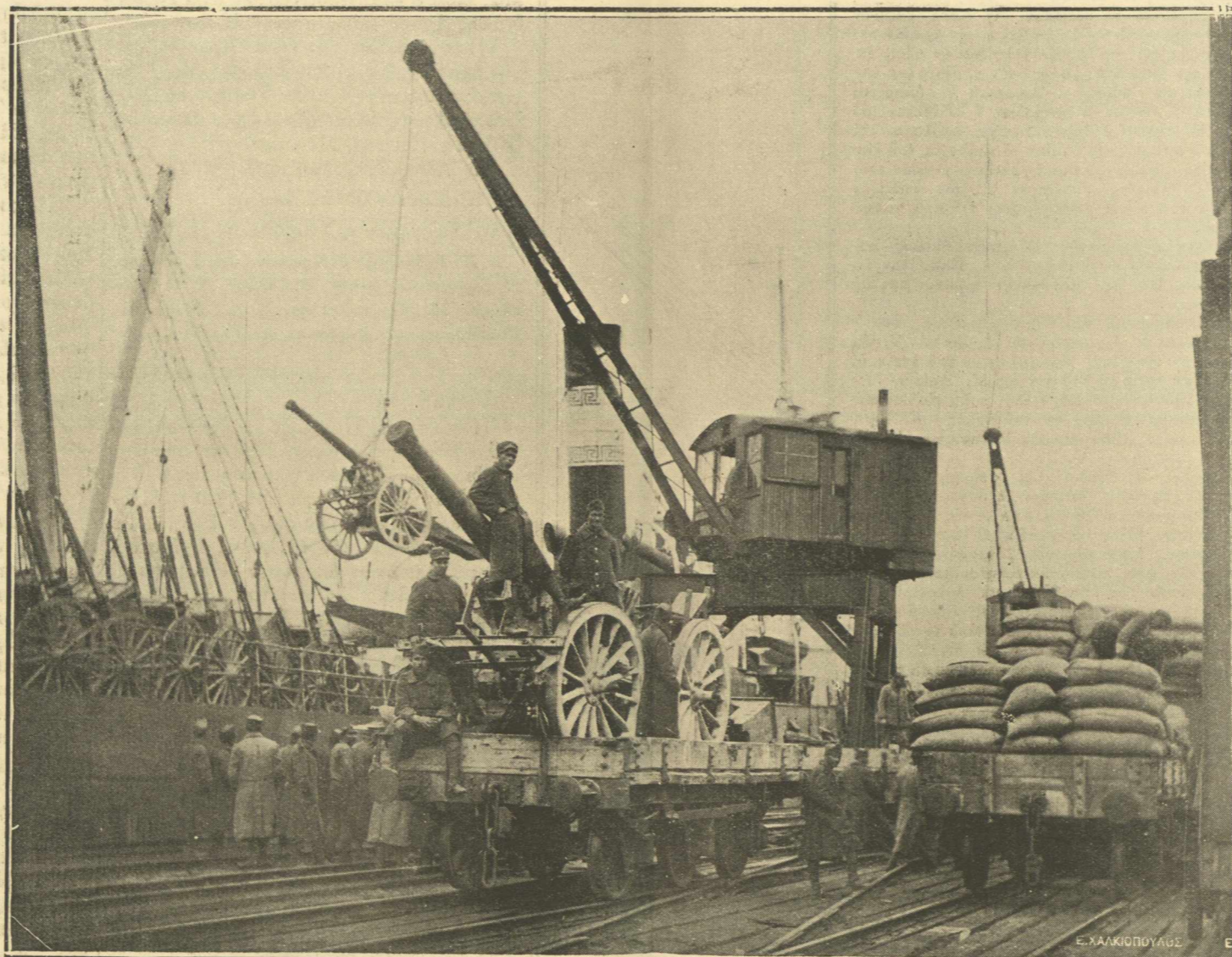
ΑΘΑΝΑΤΟΙ ΝΕΚΡΟΙ.—Κων. Άρμαγανίδης άνθροπολογός του 23ου πεζικού συντάγματος, εκ Βρουύλων της Μ' Ασίας. Έπεσεν ήρωικώς εις τά ύψόμενα του Ντουζ Ντάγ την 17 Μαρτίου

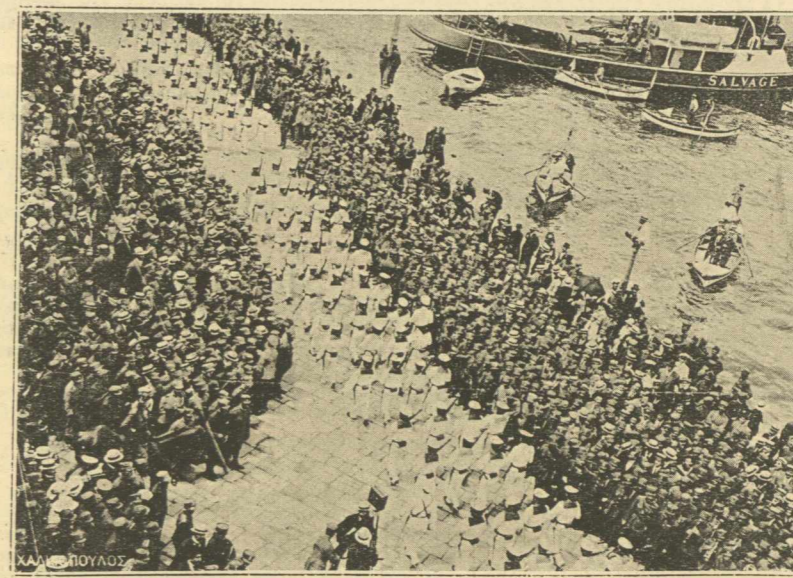
ΑΘΑΝΑΤΟΙ ΝΕΚΡΟΙ.—Φυλακτός άνθροπολογός του πυροβολικού εκ Βελβεν δόν της Μακεδονίας. Έφρονεύθη εις την έπίθεσιν του Έσκι-Σεχίρ.

ΑΕΡΑ!—Τά άθάνατα εδζωνάκια μας έννοούν να ξεμουδιάζουν και κάπου κάπου. Έφ' όπλου λόγη, «Ζήτω ό Κομπάρος κι' έμπρός». Αυτό άρκει στους θρασύδειλους τσέτιδες για να τó βάλουν στα πόδια. Και τότε, μία γιγάντια Ιαχή «ά έ ρ α, ά έ ρ α» τούς παρακολουθεί στην φυγή του, Ιαχή που θυμίζει της άθάνατες Ιστορικές σελίδες που έγραψεν ή Έλληνική λόγη στα Μακεδονικάρουμάνια.

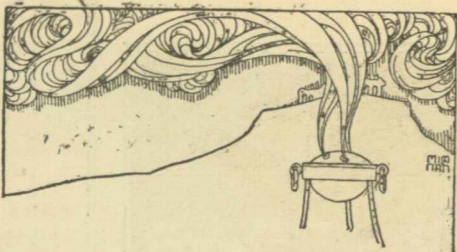

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΙΚΗΝ.—Νύχτα μέρα, συνεχίζεται ή αποβίβασις εις τούς Μικρασιατικούς λιμένας, πυροβόλων, όπλων, πυρομαχικών, ειδών ήματισμού και τροφών. Προκειμένου νά άρχισή ή έπίθεσις, ό στρατός μας πρέπει να είναι άπολύτως έφοδιασμένος, και εις αυτό τείνουν όλοι αι προσπάθειαι του Έπιτελείου.

ΕΡΧΕΤΑΙ.—'Από την στιγμή που έγνώσθη δι ό Μέγας Βασιλεύς, ό δαφνοστεφής Κωνσταντίνος, άνεχώρησε διά την Σμύρνην, συνεχλονίσθη ή Έλληνική ψυχή της Ιονικής Μητροπόλεως. Είναι άδύνατον να περιγραφή ό ίερός ένθουσιασμός του πληθυσμού, ό οποίος άδιακρίτως κομματικών φρονιμάτων, συνωθέτο εις την παραλίαν άναμένων με άγωνίαν να φανή εις τόν όρίζοντα ό καπνός της φερομένης τόν Στρατηλάτην, «Λήμιου».

ΜΕΓΑΛΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

Η ΠΡΩΤΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1821

Ο Έλληνας Λαός μοχθών επί αιώνων υπό τον βάββαρον και δεσποτικόν ζυγόν τής οθωμανικής Αυτοκρατορίας εξεγειρεται σύσσωμος προς άνάκτησιν τής ελευθερίας του.

Υπερ το 1 1/2 εκατομμύριον Έλλήνων υπεραστίτησαν κατά το 1821 κατά τής τυραννίας και ή θεία Πρόνοια κατηύθυνεν αίσίως και νικηφόρος τά πρώτα απελευθερωτικά βήματα του Έλληνικού Λαού. Εϋθύς δε, ως αί πολέμοι ενέργησαν, ήρχισαν λαμβάνουσα διαστάσεις παρόσητοι άμεσος ανάγκη ιδρύσεως Αρχής κεντρικής, δυναμένης να κατευθύνη τας ενεργείας των τοπικών Έπιτροπών και να επιβάλλεται εις την ολιγαρχικήν εξουσίαν των δυστυχητόνων και κοκομαθημένων Κατεταναίων και Προκρίτων. Εγένετο δηλονότι άνηλεητόν ότι άπαιτείτο μία ένια Διοίκησης διαχειριζομένη τόν Άγώνα και επίμελλουσα τών πάντων προς αίσίαν αυτού έβασαι.

Ούτως άρχικώς μέν ιδρύθη έν Καλάμας, εϋθύς μετά την άλωση τής πόλεως υπό τών Μανιατών, ή Μεσσηνιακή Γερουσία, ή όποια ήτο άπλωζ τοπική διοίκησης. Το μόνον άξιον λόγου έργον αϋτής ήτο ή κατά την 28 Μαρτίου 1821 έκδοθείσα προς την Εϋρώπην προκήρυξις αϋτής, δι' ής έπεκαλείτο την συνδρομήν τής Εϋρώπης εις τόν άρξάμενον υπέρ ελευθερίας άγώνα.

Ολίγον όμως βραδύτερον, ήτοι την 6ην Μαΐου συνέρχονται εις Συνέλευσιν οι πρόκριτοι του τόπου εις την Μονήν του Αγίου Νικολάου τών Κατετιζών και ιδρύου την Γενικήν Πελοποννησιακήν Διοίκησην, την επικληθεισαν Γερουσίαν του Κατετιζίου ή Γερουσίαν τής Πελοποννήσου την πρώην τουτέστιν Έλληνικήν Κυβέρησιν τής Αναγεννωμένης Πατρίδος. Ούτω συνετάθη ό πρώτος πολιτειακός θεσμός, ό στήριζόμενος επί δημοσίου δικαίου, έν όνόματι δέ τών Κοινοτήτων και τών ολιγαρχικών ώρίσθησαν και τά μέλη τής Κυβερνήσεως ταύτης τόν αριθμόν έπτά, μέ επί κεφαλής τόν Πετρόμπενη Μαυρομυχάλην.

Η πρώτη επίσημος αϋτη Πολιτειακή Αρχή άπέστειλε εις όλας τας τοπικάς Διοικήσεις τας καλουμένας επαρχιακάς Δημογεροντίας ή Έφορίας τής Πελοποννήσου οδηγίας περί στρατολογίας, περί τής δεκατίας, τών τροφίμων και πληθύους άλλων αναγκαίων και συνετών ενεργειών.

Η άγωνιζομένη Έλλάς θέτα ούτω τόν πρώτον πολιτειακόν αϋτης θεμέλιον και δικαίως ό άξιότιμος κ. Τουρκοβασιλέας πληροεξούσιος Αρκαδίας, έξήρσε τόν γεγονός έν τή τελευταία συνεδρία τής Έθνοσυνελεύσεως, προτείνας και την άποδοχήν άναμνηστικου ψηφίσματος, κηρύσσοντος, τιμής ένεκεν, άστικώς ανεξέλιγον την ιστορικήν Μονήν την φιλοξενήσαν την πρώτην Κυβέρησιν τής Έλλάδος.

Η ΗΧΩ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ,

Η άπίησις τής Νίκης εις τας ψυχάς των γενναίων μαχητόν μας είναι ζωηροτάτη. Θερμαί λέξεις και φράσεις υπέρ αϋτης, άπορρέουσαι έξ ένός αισθήματος έξιδανικευμένου τής μαχομένης έλληνικής νεότητος, κατακλύζουσι τά Γραφεία μας. Η Νίκη έν τή έκκληρώσει ένός ύψηλού πατριωτικού καθήκοντος αντιμετώπιζει ένα ώφαν ένθουσιασμόν, μίαν άγήνη Έκφρασιν γιομάτην από πίστην προς τά μέγαρα ιδανικά τής πατρίδος. Οι λεβέντες ποδ θυσιάζονται για την τιμή και την εϋτυχία τής Έλλάδος, του Βασιλέως και του Λαού μας, δέν μάς κρύπτον την χαράν τους και την ικανοποίησιν τους. Και ή Νίκη δημοσιεύουσα τας έπιστολάς τών ήρωϊκών φίλων της αισθάνεται δικαίαν ύπερηφάνειαν διά την έκκληρώσειν του προορισμού της και του σκοπού της.

Αξίοτιμον Διεύθυνσις τής Νίκης

Μέτωπον 907 Τουλού-Μπουνάρι τή 18 Μαΐου 1921.

Σήμερον περιήλθεν εις τας χείρας μου το άγαπητό περιοδικόν ύμων «Νίκη». Σε συγχάιρω έξ δλης ψυχής, και έξ όνόματος όλου του λόγου μου, θά είμαι δε εϋνόμων ένάν μοι γνωρίσετε, από πότε πρόκει να γραφο συνδρομητής.

Είδον και την δίηλυσιν ήν έχετε διά τούς τετιμημένους νεκρούς μας. Εγγε! Εγγε! Τώρα ήνεύση όπ οι όκοι του στρατού δέν μένουσι σιωπηλοί, ήνθύσα όπ εισθε τέλειος πατριώτης.

Υψηρτά ό έπη έν τή στρατή συνεχώς, μετέσχον Μακεδονικόν, Ρωσσικόν και ήδη Μικρασιατικόν άγώνα και τοιούτων περιοδικόν μέχρι σήμερα δέν έξεδόθη ύπ' ούδένος. Αί μάχη άς διεξήγαγε ό στρατός μας είναι καιτι ή άλλο παρά μάχη (όχι διότι έχω την τιμήν να άποτελώ και έγω άναπόστοτον μέρος τής Νοτίας Ομάδος) αλλά θηριωδέσταται, οι στρατιώται διφυρνά τή θάνατον, όχι από τή συνηθισμένα δημοσιογραφικά και φαντασιώδη, αλλά πραγματικά είναι άπορίας άξιον: Πός ό νεοκαταταγείς φανταράκος του 21, έρχεται και λαμβάνει τόν λόγον από τούς συναδέλφους τών τών μεγαλειτέρων κλάσεων και όμιλει περί Νίκης. Πολλάκις ειρωνεύθησαν παλαιοι στρατιώται τούς γιάννηδες του 21 γιατί έτσι τούς λέγουσι. Άλλά πράγματι στή μάχην, άδειχθήσαν άξιοι άπόγονοι τών Μαραθιωμάχων.

Δέσασθε κλπ. Θεοδ. Α. Παπαδόγγονας

Έπιλοχίας Ιου Πεζ. Σηματος 9ου λόγου ΤΤ.907

Μέτωπον Πρόδους, τή 19η 5—21

Άγαπητή Διεύθυνσις.

Μετά χαράν σήμεραν άνέγνωσα το περιοδικόν σας και έχάρην διότι είδον έναν άνθρωπον ν' ένδιαφέρεται και για μάς τούς φρουρούς τής τιμής τής πατρίδος μας και να δέχεται να δημοσιεύη τας έπιστολάς μας.

Και έκ τούτου λαβόν άφορμήν σπείδω να σας γνωρίσω όπ είμεθα όλοι έδώ τελείως ευχαριστήμενοι διότι υπάρχει και ένας για μάς, τούς έγκαταλείμενους από όλας τας άλλας εφημερίδας.

Σας γνωρίζω όπ άναμείνοντες τού σύνθημα τής γενικής έπίθεσεως για να δόσουμε ένα μάθημα άκόμη στον Κεμάλ για να τόν μάθουμε τού Ζεμπέκικο χορό.

Έχουμε όμως ένα παράπονον διότι ό άγαπημένός μας Κομπάρος δέν ήλθε να τόν είδομε, γιατί δέν έρχεται να τόν είδομε και άς πεθάνουμε.

Θά σας γράφω πάλιν έκ του Έσκ'ή—Σεχ'ή και μετά ταύτα από την Άγκυρα.

Μεθ' ύπολήψεως Γ. Συριόπουλος

Άπό τό Β'. Στρατιωτικόν Νοσοκομείον τής πόλεως μας ό ένθουσιώδης τραυματίας στρατιώτης Ι. Φ. Βρέττας μάς άποστέλλει ποιήμα του «Στ ό Κ ο υ μ π ά ρ ος», εμπνευσμένο από την εποχή του χωρισμού τού τούσον βαρείας τόν έπόνεσε και τόν ήσθάνθη ό έλληνικός Λαός.

«Δέν είν' ό Θρόνος Βασιληά Σε άμμουδιά χτισμένός 'Αλλ' είναι ες καρδιές Έλληνικές κ' άντρωμένες !!»

Μετα τιμής Ι. Φ. Βρέττας

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Τετάρτη 25 Μαΐου.—Εις την περιοχή τής Νικημειδίας άραιά πυρά έκάτερωθεν. Έπί του λοιπού μετώπου ήρεμία.
Πέμπτη 27 Μαΐου.—Ήρεμία.
Παρασκευή 28 Μαΐου.—Τό «Κιλίκις» και ό «Πάνθηρ» έβρομβάρδισαν έπιτυχώς στρατιωτικάς έγκαταστάσεις 'Ηρακλείας και 'Γνεμώλεως χρησιμοποιούμενας ως λιμένας άεροδιασμού Κεμαλικών. Εις τόν μετώπον οδών άδουσημε'ων.
Σάββατον 29 Μαΐου.—Μικροσυμπλοκή εις περιοχήν Νικημειδίας.
Κυριακή 30 Μαΐου.—Διεσκορπίσαμεν φάλαγγα 300 ιππέων.
Δευτέρα 31 Μαΐου.—Μικροεπιχειρήσεις μετά έχθρικών άναγνωρίσεων και συμμοριών.
Τρίτη, 1 'Ιουνίου.—Ήρεμία.

Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πέμπτη, 27 Μαΐου.—Ό Κεμάλ εκάλεσε τρεις νέας ηλικίας υπό τά όπλα. Η διαταγή όμως τής έπιστρατεύσεως δέν έξετελέσθη. Άνεκλήθη λόγω ένόπλιον άνωστάσεως τών στρατευθέντων, διά τήν έξασκουμένην κατ'αυτών βίαν.
— Αί εξηγήσεις τής Άγκυρας ά δουσίαν εις την Άγγλικήν Κυβέρησιν διά την θανάτωση έκτέλεσην του Άγγλοίνδου Σαχ'ήρ δέν έκρίθησαν ικανοποιητικά.

— Οι Κεμαλικοί συνέλαβον εις Σόκια μετ'Άγγλους άκαλλήλους τών έργοστασίων Φόρμπας! Πάρασκευή, 28 Μαΐου.—Αί ειδήσεις περί Άγγλοελληνικής συνεργασίας εξεφεθίζουσι τούς Τούρκους εναντίον του Κεμαλισμού. Άγγέλλεται όπ θά παρελάση διά τών οδών τής Κων/πόλεως όλος ό εκεί εϋρισκόμενος Άγγλικός στρατός.
Σάββατον, 29 Μαΐου.—Ό Κωνσταντίνος μάς άνεχώρησε διά τόν μετώπον. Ό Λαός έκψρον έξ ένθουσιασμού τόν έπαιτιμήσει την πρώταν μεταβαίνοντα εις την Μητρόπολιν και έν μέσσο εκδηλώσαν ύπερηφάνειαν τόν προέπειψεν ένβαίνοντα τής Αήμιμου. 'Ιστορική θ' άπομνηνική και πλήρης ίερών άναμνήσεων ή 29 Μαΐου του 1921. Θ' άποβή ό ζωντανώτερος πρόλογος τής ένδόξου ιστορίας τήν όποιαν ό Διδόδοτος τού Παλαιολόγου μέλλει να χαράξη μετ'ην ρομφαίαν του.

— Ό «Πάνθηρ» βεβήθησαν εις τόν Εβζεινον Πόντον δύο κλοία μεταφέροντα έχθρικά πολεμφοδία.

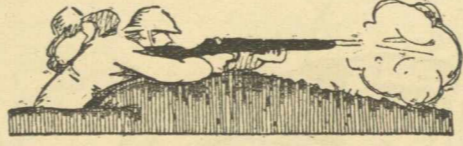
— Ό Πρόεδρος τής Έθνοσυνελεύσεως άπέστειλε προς τόν άρχιστράτηγον κ. Παπούλαν ένθουσιώδες διά τόν μαχόμενον στρατόν μας τή λεγράφημα.

— Ό όπουργός τών Στρατιωτικόν κ. Θεοτόκης άνέθεσε δι' έγγράφου του εις την Α. Υ. τόν πρόκηκα Άνδρέαν, ύποστράτηγον τού Ιππικού, ύπερησαν παρά τή Στρατιά τής Μ. Ασίας.

— Παρατηρητήριον έχθρικών παρά τού Τουλού-Μπουνάρι κατεστράφη έκ του πυρός τού Πυροβολικού μας. Έμετρήθησαν 30 νεκροί του έχθρου.

Κυριακή 30 Μαΐου.—Η ύποδοχή του Βασιλέως εις Σμύρνην ύπήρξεν άποθεωτική. Λαός, Στρατός, Ναυτικόν, άντιπρόσωποι τής Πολιτείας, άντιπρόσωποι όλων τών φυλών και όλων τών θρησκευμάτων, λευγεμονοδσται Παρθένοι έξαλλοι από άγρόν, από πατριωτικόν ένθουσιασμόν Τόν ύποδέχονται, Τόν άνεγίζουσι με λατρείαν, Τόν περιβάλλουσι με στοργήν. Οι καταυλισμοί τών Στρατιών του μετώπου άνηχούν από τό «έρχεται» ό αντίλαλος φθάνει μέχρι τών έχθρικών προφυλακόν προάγγελος του έλληνικού θριάμβου και τής έλληνικής δόξης. «Έρχεται—έρχεται!»

— Τό αναβληθέν χθές, λόγω τής άναχωρήσεως του Βασιλέως μας, μημνήσκον του Παλαίου λόγουετέλεσθη σήμεραν μετά πάσης έπισομητσης Δευτέρα 31 Μαΐου.—Καταπλείει εις Κων/πολιν Άγγλική μοίρα προς άμυναν κατ' ένδεχομένους Κεμαλικής έπίθεσεως.
Τρίτη 1 'Ιουνίου.—Ό Βασιλεύς μένει γοητευμένος έκ τής λατρείας τήν όποιαν αισθάνεται γύρω του εκδηλουμένην εις Κορδηλιό. Συνεργάσθη με τας πολιτικάς και στρατιωτικάς αρχάς και τήν Έπιτελειον, έδέχθη άκράσεις και έλαβε πλήρη γνώσιν τής καταστάσεως του μετώπου. Οι Βασιλοπάιδες έπίσης γίνονται άντιμεμία άποθεωτικόν εκδηλώσεων όπου και αν έμφανισθούν.
Τετάρτη 2 'Ιουνίου.—Άνεχώρησαν ή Α. Μ. ή Βασίλισσα εις Θεσσαλονίκην προς έπίσκεψιν τών εκεί στρατιωτικόν Νοσοκομείων

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ

ΚΥΝΑΙΓΕΙΡΟΣ

Η έπίθεσις ειχεν επιτύχει. Μέσα εις τας φλόγας, κάτω από βροχήν σφαιρών και μυδραλλίων, κάτω από βροχήν όβιδων ποδ γέμιζαν τόν άέρα ούρλιαχτά, μέσα εις ένα πελώριον σύννεφο καπνού και σκόνης, ανάμεσα από τας έχρήξεις ποδ έσκορπίζαν τόν θάνατον οι γενναίοι Έλληνες στρατιώται έπροχώρησαν και έστησαν την τιμημένην γαλανόλευκήν επάνω στον μικρόν λοφό ποδ κατείχαν πρό όλίγου οι Τούρκοι.

Ό λόφος ήταν πριν ντυμένος με πράσινη χλόη, με τώρα ή όβιδες τόν ειχαν κατασφάξει, τού ειχαν σχίσει και κουρλιάσει την όλοπρσίση στολή. Τι με τούτο όμως; Έπάνω εις την κορυφή του κυματίζε χαρούμενα και υπερίφρανα ή Έλληνική σημαία, έστειλε θαρρείς χαρρητισμούς γύρω καθώς έπαιζε με τόν άέρα, καθώς άνεδιπλώνετο και έκανε κυματισμούς κ' έθροοοοσε περιήφανα.

Οι γενναίοι ποδ ειχαν καταλάβει τόν λοφό δέν ειχαν ξανασάνει άκόμη... Γεμάτοι μαυρίλα, μαρούτη και σκόνη, γεμάτοι αίματα και ιδρώτα έτρεχαν δεξιά κ' άριστερά με τόν παγούρι στο χέρι κ' έδωσαν τας πρώτας βοήθειαις στους πληγωμένους Έλληνες και Τούρκους ποδ οι στεναγμοί τους έσχίζαν τόν βαρύν άέρα... Έσταλάσαν στα χείλη τους νερό ή κονιάκ, τούς έδωσαν πρόχειρα τας πληγές βοηθώντας τούς νοσοκόμους και άδιαφοροδντες για τά δικά τους τραύματα... Έξαφνα δυνατή κραζιά σάλπιγγος τάραξε τή θολή ατμόσφαιρα... Ήταν ένα σάλπισμα ξαφνικό, σάλπισμα ταραχής και κινδύνου και οι γενναίοι τινάχτηκαν επάνω και τοίμασαν τά όπλα τους.

Έρριξαν μιά γρήγορη ματιά γύρω και είδαν τους Τούρκους του Κεμάλ να ξαναρχίζονται προς τόν λοφό... Ειχαν ενισχυθή έν τώ μεταξύ, ήσαν διπλάσιοι, τριπλάσιοι από τούς όλίγους γενναίους Έλληνες και προχωρούσαν γοργά κατ' επάνω τους... Οι Έλληνες φαντάροι όχωρώθηκαν πρόχειρα και ή μάχη άρχισε με λύσσα. Ρίχνεται και ξαναρίχνεται τού Τούρικο τ' άσκερι πάνω στη φύχτα τών γενναίων, κραυγαίς όργής και μανίας ακούγονται, κατάρες και βλαστήμιες, ό άερας φλογώνει, ή γή τρέμει, παντού ή φωτιά και ό θάνατος!

Κρατούν όμως γενναία οι Έλληνες τας θέσεις των και πολεμούν λιονταρίσια!

Ό έχθρος λυσά και άφροκοπιά και μαίνεται... Ρίχνεται μπρος, όρμάει και πάλιν όρμάει και μοιάζει με τέρας φρικτό ποδ τού φρενιάζουσι ή πληγές του.

Τέλος ή άνδρεία ύποχύπτει μπρος τόν όγκο, λυγαι... Είναι αδύνατη ή περι πλέον αντίσταση μπρος σε τριπλάσιον έχθρο. Ό περισσότερο ήρωες είναι πληγωμένοι... Η σημαία κινδυνεύει !!!

Κινδυνεύει; Ό σημαιοφόρος ένας νεός λεβέντης πετάγεται και την αρπάξει, ένφ οι άλλοι ύποχωρούν με τάξι και

σαν άντρες... Μιά σφαίρα όμως, μιά σφαίρα έχθρική του σπάζει τού χέρι... Ό σημαιοφόρος δέν τά χάνει... Κρεμιάει κάτω τού δεξί του χέρι γεμάτο αίματω κ' άρπάζει τή σημαία με τού άριστερό... Μά έρχεται άλλη σφαίρα έχθρική, επί τούτου σταλμένη και τόν χτυπάει βαρεία στην κλειδώσι. Πέρφτει κάτω τού χέρι του λεβέντη και κρεμιάει αδύναμο !... Ό έχθρος φτάνει... Η σημαία, ή περιφανή γαλανόλευκη κινδυνεύει, σφυρίζον σαν φείδια φτερωτά ή σφαίρες γύρω του...

Θά πάρουν λοιπόν τή σημαία ή Τσέπιδες; Α, όχι, χιλίες φορές όχι! Τού νεοί παλικάρι άντρεύεται, τά μάτια του φλογίζονται. Στυλόνεται στα πόδια του, σκύβει άρπάζει τή γαλανόλευκή με τά δόντια, την κόβει από τόν κοντό, πηδαί ανάμεσα στους δικούς του και πέρφτει λιπόθυμος κ' αίματόβρεχτος... Η σημαία εσώθηκε!

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Οι στρατιώται μας οι μένοντες εις τόν τομέα Σαπάντζας έχου βγάλε και τραγουδούν αϋτό τού τραγούδι.
Για δες τού πυροβολικό, ποδ πάει αράδα—αράδα
Στραβά χουν τά καπέλα των και δίπλα τά σπαθιά των
Ό λοχαγός τραβή μπροστά και πίσω ό έπιλοχίας
Κι' ό λοχαγός διάταζε κι' ό έπιλοχίας λέγει
Σταθήτε πυροβολήται και στήστε τά κανόνια
Πιάνουν και κάνουν μιά γραφή και στον Κεμάλ τή στέλνον
Κεμάλ για κάστε φρόνημα, για έλα στα καλά σου
Δέν είναι ό παληός καρός, δέν είμαστε ραγιαδες
Μον' είμαστ' έλληνόπουλα τού βόλι δέν ψηφάμε

Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΕΣΚΙ-ΣΕΧΙΡ

Ό ένθουσιώδης Εϋρωτιάν στρατιώτης και ένδοξος τραυματίας κ. Βουτσέλης έξ Άγρόφων, νοσηλευόμενος εις τόν Ιον Στρατιωτικόν Νοσοκομείον Αθηνών, μάς απέστειλε μακρότατον ποιήμα περιγράφον την μάχην τού Έσκι-Σεχ'ή, λαβούσαν χώραν κατά τόν π. Μάρτιον.
Ό μικρός χώρος ποδ διαθέτει ή «Νίκη» μάς καθιστά ύποχρέους να περιορισθώμεν εις τήν δημοσιεύσειν όλίγων χαρακτηριστικόν διαστίχων.

«Χιλιάδες κόρες εϋμορφες με δάφνες χαϊφετανε ποδ τμημένους μας στρατού τή δόξα τραγουδάνε.
Βλέπιες όβιδες έχθρικές εμπρός μας για να σκάζουν
άλλά τά Έλληνόπουλα ποσώς δέν τά τρομάζουν
Αμέσως οι φαντάροι μας έρ' δ' αλου λόχη βάζουν
όρμον δστά δυχρώματα τούς Τούρκους κατασφάζουν.

Τά παλληκάρια μας γοργά και με καρδιά γενναία επάνω εις τού ύψωμα έστήσαν τή σημαία.
Τώρα ή Κωνόλευκος με χάρι κυματίσει και τούς πεσόντας Ήρωες γλυκά τούς ναυορίζει
Χάιρε Ασία ήληνη με όλα τα χωριά σου
και τού έξης ελευθέρα θά ζόντε τα παιδιά σου».

Α. Βουτσέλης

ΤΟ ΗΡΩΟΝ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

ΟΙ ΤΙΜΗΜΕΝΟΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ ΜΑΣ

Π. Κουτσόπουλος, Ι. Γούμπας, Φ. Λαϊδής, Γ. Καλατζόπουλος, Στ. Ντυντής, Γ. Φουντουλέσης, Άναστ. Ήλιάδης, Χ. Αθανασιάδης, Σ. Λαός, Μιλ. Αριπλήας, Ι. Ζερβός, Χρ. Μπούνας, Στ. Σκεπετός, Γαλ. Γαλανάκης, Αθ. Τσαγαρόπουλος, Γ. Δελής, Έμ. Τσεμπελής, Ν. Μπάτσος, Α. Παπακονιόμου, Η. Τσαγκανίδης, Άλ. Καλάρας, Δ. Δεληράδας, Ι. Μανράκης, Κ. Κλαδάς, Η. Παπάς, Η. Τζιβας, Κ. Δέσβας, Α. Καραμπετάκης, Αθ. Δημηκόπουλος, Σ. Γκόστης, Η. Φιλιππακόπουλος, Αρ. Γιαννακόπουλος, Ι. Καρούνης, Αθ. Μαντζάκης, Γ. Καρανής, Ι. Κόνστας, Α. Παπαφοτιών, Άν. Μεσόλας, Χ. Γιοβανόπουλος, Αθ. Κιτσουτσής, Γ. Καραγιουδοπούλου, Ι. Ταικου, νίτης, Α. Καρανάσιος, Δ. Κουλάς, Θ. Φανής, Δ. Σολακόγλου, Η. Κουτσομανίδης, Άστ. Κουρλής, Δ. Μανέλας, Γ. Βλαχοκυριάκος, Θ. Λάβας, Κ. Χρυσανθοπούλου, Γ. Κοκορίνος, Κ. Καραματόπουλος, Στ. Σταυρούπουλος, Γ. Γεώργαρος, Ν. Κούλιας, Θ. Μοναγογιός, Κ. Λαγός, Άν. Χιώτης, Αθ. Κασαπίδης, Α. Τσολλακόπουλος, Δ. Τσούτσος, Χο. Έλευθερίου, Γ. Χατζάκος, Ν. Νικολάου, Ν. Γεωργίου, Δ. Καραμάκης, Η. Μπαμπυγιάννης, Δ. Μαθιουδάκης, Χρ. Καλογεροπούλου, Χρ. Καλομάννης, Ι. Τσάκωλος, Στυλ. Κουφόπετρος, Γ. Παλωρίτης, Άντ. Σούτσος, Θ. Κουλάς, Δ. Μαρόπουλος, Μ. Κουτάκης, Α. Σαμαράς, Δ. Αποστολάκης, Η. Παυλίου, Η. Τσοσίλος, Γ. Πετριωτάκης, Στ. Φλοοδής, Ε. Ύφανής, Ι. Τσουτάνης, Θ. Βουτσάς, Η. Ράπτης, Χρ. Παναγιής, Α. Μπακίτης, Σ. Έστρογιαννίδης, Γ. Τσανάβας, Δ. Καραβασιλείου, Ι. Λινάρδος, Α. Χατζηϊσιάνου, Α. Καμάβος, Σ. Πιθακίης, Α. Καραγιάννης, Α. Καραντώνης, Δ. Μιμηγιάννης, Δ. Νιάρασης, Γ. Μπουτλιας, Β. Γιαννούλης, Α. Καραγιάννης, Γ. Βενιόλακας, Κ.

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΜΑΣ

Κον Γ. Ν. Κουτσ. Λογιαν τραυματίαν ένταθδα: Η έπιστολή σας θά δημοσιευθή εις τού προσεχ. Θά έλθ η σερά της.—Κον Σπρω. Μ. Σπρω. Τ. Τ. 922 Μέτωπον. Ό Τσουλιός με τού ποίλι τής Νίκης έχασε πλέον την επικαιρότητα του. Έν τούτοις θά εϋρωμεν τρόπον να δημοσιεύσωμεν ένα—δύο τετραστιά σας. Άποφύγετε οās παρακαλούμεν να μάς στέλλετε μακρά ποιήματα. Κον Έγγεν. Τ. Τ. 907 Μέτωπον. Θά προσπαθήσωμεν να σας εϋχαριστήσωμεν. Προς τούς φίλους τής Νίκης; Γράφτε σύντομα και υπογράφτε εκθρικός. Κόρινθος Πόλιον: Συγχαρητήρια διά τήν έμπνευσιν σας. Η ιδέα του ποιήματός σας θανμασία, αλλά ή έκτέλεσις πολδ άτεχνος. Στείλατέ μας άλλο τεχνικότερον και συντομότερον. Κον Κοσμάν Κρέταν Τ. Τ. 908. Δέν δεχόμεθα άμύβιας δι' οιανδήποτε δημοσίευσιν προσερχομένη από τά λεβεντόπαιδα του στρατού μας. Δημοσιεύουμεν ευχαρίστος κάθε τι ποδ εινε σύντομον και έχει ένδιαφέρον. Τού χειρογράφου σας δημοσιεύουμεν περιήφωνα. Κον Β. Πελ. Έπειρά. Ζητηθέντα φύλλα οās εστάλησαν άσθωρεί. Κον Παν. Γιαν. Σάμον. Θά δημοσιευθή εις τού προσεχ.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Παρακαλούμεν τας οικογενείας τών ήρωϊκών νεκρών να στέλλουσι εις τά γραφεία μας τας φωτογραφίας των, προκειμένου από τού προσεχούς φύλλου να άρχίση ή δημοσίευσίς των.

Η «ΝΙΚΗ»,

Έβδομαδιαία Εικονογραφημένη Έπιθεώρησις Γραφεία οδός Βερανζέρου 14 Τιμή έκάστον φύλλου λεπτά 30 Συνδρομή Έσωτερικού Δρ. 18

— 'Αφέντη Κεμάλ, ελάβαμε τηλεγράφημα διὰ αὐτὴ τὴ στιγμὴ ὁ Κωνσταντῖνος ἀπεβιβάσθη στὴ Σμύρνη, τί νὰ κάνουμε;
 — Τηλεγράφησε στὸν... Ταγιάρ νὰ μοῦ κρατήσῃ ἕνα καλὸ δωμάτιο στὸ ξενοδοχεῖο ποῦ μένει!

Τοῦρκος.— Σὰν τί βοήθεια μὰς φέρνεις σύμμαχε;
 Μπολσεβίτικος.— 500 δισεκατομμύρια ρούβλια τελευταίας ἐκδόσεως, κατακένοινργα.
 Τοῦρκος.— !!!!!